

Sygn. akt I C 432/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 24 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Kaczyńska

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w(...)

przeciwko J. D.

o zapłatę

1. zasądza od J. D. na rzecz (...)S.A. z siedzibą w (...) kwotę 272,58 zł (dwustu siedemdziesięciu dwóch złotych 58/100) wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dnia 22 maja 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od J. D. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w(...)kwotę 107,00 zł (stu siedmiu złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 60,00 zł (sześćdziesięciu złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 432/15

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powód (...) S.A. z siedzibą w (...) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zasądzenie od pozwanego J. D. kwoty 272,58 złotych wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia 22 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

/ k. 3 – wydruk pierwszej strony akt VI Nc-e 1210477/13 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, k 3verte-6 wydruk pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym /.

W dniu 26 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał postanowienie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 1210477/13, w którym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Kutnie VI Wydział Zamiejscowy z siedzibą w Łęczycy.

/ k. 6verte – wydruk postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z dnia 26 czerwca 2013r., sygn. akt VI Nc -e 1210477/13/.

Na skutek przekazania sprawy według właściwości powód uzupełnił braki formalne pozwu poprzez złożenie pozwu i jego odpisu na druku urzędowego formularza oraz dowodu udzielenia pełnomocnictwa oraz wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych /k. 8-47 uzupełnienie pozwu/.

W dniu 5 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Kutnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Łęczycy wydał nakaz zapłaty w sprawie VI Nc 640/13 przeciwko pozwanemu J. D. w którym zobowiązał go do zapłaty na rzecz powoda

(...)S.A. z siedzibą w (...)kwoty 272,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 maja 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 85 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/k. 50 nakaz zapłaty z dnia 5 września 2013 roku sygn. akt VI Nc 640/13/

W dniu 27 kwietnia 2015 roku pozwany J. D. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 5 września 2013 roku z uwagi na brak prawidłowego doręczenia oraz złożył sprzeciw od ww. nakazu wnosząc o oddalenie powództwa. W sprzeciwie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto pozwany w złożonym sprzeciwie podniósł brak legitymacji powoda do wystąpienia z pozwem. W tej samej dacie pozwany złożył zażalenie na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności zapadłe w dniu 4 marca 2014 roku.

/k. 62-64 pisma procesowe pozwanego/

Zarządzeniem z dnia 15 lipca 2015 roku Sąd uchylił zarządzenie w przedmiocie pozostawienia w aktach korespondencji ze skutkiem doręczenia na dzień 26 września 2013 roku. Następnie postanowieniem wydanym w tym samym dniu Sąd odrzucił zażalenie pozwanego z dnia 28 kwietnia 2015 roku wniesione na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności oraz umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 5 września 2013 roku. Ponadto w tym samym dniu Sąd wydał kolejne postanowienie w którym w punkcie 1 uchylił postanowieniem w przedmiocie stwierdzenia prawomocności nakazu zapłaty oraz w punkcie 2 stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości.

/ k. 80-83 orzeczenia Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 15 lipca 2015 roku/.

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2016 roku pozwany J. D. przyznał fakt zawarcia z poprzednikiem prawnym powoda umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i nie kwestionował obowiązku zapłaty kwoty 3,27 zł, natomiast wniósł o oddalenie powództwa w zakresie zapłaty kwoty 210 zł wynikającej z wystawionej przez powoda noty obciążeniowej nr (...) z dnia 20 marca 2011 roku.

/ k. 116 protokół rozprawy /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2008 roku, wierzyciel pierwotny (...) S.A zawarł z pozwanym J. D. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

/k. 89-90 umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), bezsporne/.

Integralną częścią umowy łączącej strony były szczegółowe warunki promocji „Szybki Internet przez rok za darmo” oraz regulamin świadczenia usług przez spółki (...)/k. 97-100 regulamin, k. 118-125 szczegółowe warunki/

W związku z faktem, iż pozwany nie wywiązywał się z umowy w sposób terminowy z warunków umowy wierzyciel pierwotny wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 16 listopada 2010 roku na kwotę 49 złotych z terminem płatności na dzień 30 listopada 2010 roku oraz notę obciążeniową nr (...) z dnia 20 marca 2011 roku na kwotę 210 złotych z terminem płatności na dzień 3 kwietnia 2011 roku.

Kwoty te nie zostały przez pozwanego uregulowane / bezsporne, k. 92-94 faktury/.

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 roku, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbyła przysługującą jej wobec J. D. wierzytelność na rzecz (...) z siedzibą w W. /k. 23-24 umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 roku wraz z załącznikiem /.

Aneksem nr. (...) zawartym w dniu 25 stycznia 2013 roku pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) z siedzibą w W. i (...) S.A. z siedzibą w (...) tj. strony aneksu wyraziły zgodę i postanowiły dokonać przeniesienia wszelkich praw i obowiązków funduszu wynikających z umowy z dnia 22 stycznia 2013 roku na rzecz (...)S.A. z siedzibą w (...)/ aneks k. 25/.

W dniu 21 lutego 2013 roku powód (...)S.A. z siedzibą w (...)wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 266,44 zł. /k. 41 wezwanie do zapłaty/

Pozwany do dnia dzisiejszego nie uregulował zadłużenia na rzecz powoda.

/k. 116 protokół rozprawy/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w pełni zasadne.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej powoda.

Zarzut ten jest niezasadny.

Strona powodowa dołączyła do pozwu kserokopię umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 roku, w której (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbyła przysługującą jej wobec J. D. wierzytelność na rzecz (...)z siedzibą w W. w łącznej wysokości 213,27 złotych oraz kserokopię aneksu nr. (...) zawartego w dniu 25 stycznia 2013 roku pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.,(...) w z siedzibą w W. i (...) S.A. z siedzibą w (...) w którym strony aneksu wyraziły zgodę i postanowiły dokonać przeniesienia wszelkich praw i obowiązków funduszu wynikających z umowy z dnia 22 stycznia 2013 roku na rzecz (...)S.A. z siedzibą w (...).

Powyższe okoliczności niewątpliwie pozwalają na przyjęcie, iż powód wykazał za pomocą stosownych dokumentów przejście uprawnień z pierwotnego wierzyciela na swoją rzecz.

Uwzględniając powyższe, zgodnie z treścią art. 509 k.c. na powoda jako nabywcę wierzytelności przeszły zarówno sama wierzytelność jak również wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W dalszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia. Zarzut ten również okazał się niezasadny.

W myśl art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Jak stanowi przepis art. 117 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie). Po upływie terminu przedawnienia ten przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 zd. 1 k.c.).

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 maja 2009 roku, III CZP 20/09 roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie telefonicznych usług powszechnych powstałe w

czasie obowiązywania ustawy z dnia 16 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 171, poz. 1800 ze zm.) przedawniają się w terminie 3 lat przewidzianych w art. 118 k.c.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.), czyli od dnia w którym wierzyciel wymaga spełnienia zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie roszczenie wierzyciela pierwotnego względem pozwanego wynikające z noty obciążeniowej nr. (...) stało się wymagalne w dniu 3 kwietnia 2011 roku. Natomiast roszczenie wynikające z faktury VAT (...) stało się wymagalne z dniem 30 listopada 2010 roku. / k. 43 i k. 44/.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

W przedmiotowej sprawie przerwanie biegu przedawnienia roszczenia nastąpiło w dniu 22 maja 2013 roku, kiedy to sprawa skierowana została na drogę sądową.

Z uwagi na powyższe podniesiony zarzut przedawnienia okazał się bezzasadny.

Należało więc przystąpić do merytorycznego rozpoznania żądań pozwu.

Bezspornym w sprawie jest, iż w dniu 10 czerwca 2008 roku powód oraz poprzednik prawny powoda zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). W toku postępowania bezspornym była również okoliczność, iż pozwany nie uregulował swych należności względem powoda w wysokości wskazanej w pozwie. Pozwany kwestionował jedynie możliwość naliczenia przez poprzednika prawnego powoda opłaty wyrównawczej w kwocie 210 złotych nałożonej notą obciążeniową nr. (...).

Oplata wyrównawcza żądana przez powoda notą obciążeniową nr (...) z dnia 20 marca 2011 roku wynika ze szczegółowych warunków promocji „szybki Internet przez rok za darmo”. gdzie wskazane zostało w części IV opłata wyrównawcza, iż w przypadku rozwiązania umowy z przyczyny leżących po stronie Abonenta zostanie on obciążony opłatą wyrównawczą w wysokości sumy rabatów opisanych w części II pkt 3.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 471 k.c. Sąd uznał roszczenie strony powodowej za zasadne orzekając przy tym o odsetkach na podstawie art. 481 k.c.

Sąd uwzględnił powództwo w całości zgodnie z żądaniem pozwu, w konsekwencji należy przyjąć, iż powód wygrał proces w całości. Powód był reprezentowany przez radcę prawnego, który wnosił w terminie wskazanym w treści art. 109 § 1 k.p.c. w pozwie o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego na rzecz powoda. Na sumę kosztów składa się należna opłata sądowa w kwocie 30 złotych, opłata skarbową w wysokości 17 złotych oraz stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 złotych.